

Miljö- och energidepartementet
103 33 Stockholm

m.registrator@regeringskansliet.se
hanna.brolinson@regeringskansliet.se
ina.engelbrectsson@regeringskansliet.se

E.ON Sverige AB (Publ)

205 09 Malmö
www.eon.se

Karin Jönsson
Tel 070-5095597

Besöksadress:
Carl Gustafs väg 1

Malmö 2016-09-23

E.ON Sverige AB – yttrande avseende remiss av förslag till Europaparlamentets och rådets förordning COM (2016) 482 respektive remiss av Europeiska kommissionens förslag COM (2016) 479 (diarienum M2016/01052/KI, M2015/03034/KI)

E.ON Sverige AB (E.ON) har inbjudits att lämna synpunkter på rubricerade remisser och lämnar här ett samlat yttrande på båda remisserna. E.ON hänvisar utöver lämnade synpunkter till det remissvar som lämnats av Energiföretagen Sverige.

Synpunkter på förslag till ansvarsfördelningsförordning - COM (2016) 482

EU:s sedan tidigare antagna klimatmål för 2030 är en förutsättning för att bidra till det globala klimatmålet om att begränsa temperaturökningen till följd av klimatförändringarna och för att EU ska kunna fullgöra sina åtaganden enligt Parisavtalet. För att uppnå 2030-målet kommer ytterligare kraftfulla åtgärder att krävas inom EU och ett förslag till nationell ansvarsfördelning för den icke-handlande sektorn är en av de byggstenar som krävs för ett genomförande av den gemensamma klimatpolitiken.

E.ON ser positivt på förslaget att införa nya flexibilitetsinstrument som ett sätt att underlätta för medlemsstater som tilldelats utsläppsminskingsmål betydligt över unionsgenomsnittet att uppnå målen. Att i viss utsträckning kunna använda utsläppsrätter från handlande sektorn för att klara målen i den icke-handlande sektorn är en flexibilitetsmekanism som kan möjliggöra uppfyllandet av ambitiösa klimatmål med en högre grad av kostnadseffektivitet utan att negativt påverka utsläppsrättsmarknaden.

Bankgiro: 5395-9821
PlusGiro: 604148-7
Org.Nr: 556006-8420
Säte: Malmö

Många av de lösningar som krävs för att klara klimatmålet i både den handlande och den icke-handlande sektorn återfinns i produkt- och tjänsteportföljen hos energibolag som E.ON. Hit hör transportlösningar i form av biogas och elektrifiering, energieffektiviseringslösningar, smarta elnäts- och energisystemlösningar, små- och storskalig förnybar el- och värmeproduktion och återvunnen energi. Samtidigt som EU inom ramen för genomförandet av den gemensamma klimatpolitiken fastställer ramar och villkor för de enskilda medlemsstaterna är det också viktigt att säkerställa att EU samordnar arbetet med översyn av övriga relaterade direktiv och förordningar i syfte att undvika att hinder skapas för de lösningar som kommer att krävas för att uppfylla klimatmålet, inte minst inom energi- och transportområdet.

Tyvärr visar erfarenheten hittills att det inte är självklart att alla styrande dokument inom EU:s energi- och klimatpolitik verkligen driver i samma riktning, vilket är en problematik som behöver adresseras under pågående arbete med samtliga delar av regelverket fram till 2030. Idag finns det inom den svenska transportsektorn negativa erfarenheter av svårigheterna med att skapa nationella villkor som gör det möjligt för biodrivmedel att konkurrera med fossila drivmedel utan att komma i konflikt med EU:s regelverk.

På motsvarande sätt hyser vi också en oro för att den pågående översynen av direktiven som styr energieffektivisering och förnybar energi inom EU kan komma att innebära att förnybar fjärr- och kraftvärme regelmässigt diskrimineras till förmån för mikroproduktion i nybyggnation och vid större renoveringar, med negativ påverkan på möjligheten att nå klimatmålet. Att utformningen av hållbarhetskriterier för biomassa tar hänsyn till skilda nationella förutsättningar är också en nödvändighet för att inte skapa hinder för användningen av hållbar bioenergi i omställningen av energi- och transportsektorn.

För de medlemsstater som i likhet med Sverige åtar sig ett stort ansvar för EU:s klimatmål bör också följa ett stort handlingsutrymme att kunna stimulera och stödja de nationella lösningar som har stor potential att bidra till uppfyllande av klimatmålet. Sverige bör kunna få gehör för ett sådant synsätt i anslutning till att ansvarsfördelningen för klimatmålet diskuteras inom EU.

Synpunkter på förslag till förordning om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) – COM (2016) 479

E.ON ser positivt på möjligheten att utnyttja lagring av kol i skog och mark som ett av sätten att uppnå klimatmålet och ser även positivt på EU-kommissionens ambition att harmonisera rapportering av utsläpp och upptag av emissioner inom sektorer som omfattas av LULUCF. EU-kommissionens förslag säkrar ett gemensamt ramverk för rapportering- och bokföringsregler för LULUCF-sektorn även för perioden efter 2020.

Hållbart skogsbruk och hållbar användning av biomassa har en stor potential att bidra till klimatmålet och det är väsentligt att regelverket inte skapar onödiga hinder att realisera potentialen. Att bygga vidare på de internationella reglerna i FN:s ramkonvention om klimatförändringar och Kyotoprotokollet och undvika dubbelräkning genom att räkna biomassaanvändning inom energisektorn som nollutsläpp är en riktig princip.

Dock ser vi också farhågor att förslaget inte i tillräcklig omfattning tar hänsyn till behovet att utgå från lokala förutsättningar och behovet att basera bokföring för brukad skogsmark på aktuella uppgifter som tar tillbörlig hänsyn till graden av tillväxt av skogen. Referensnivån för skog ska enligt artikel 8.3 i förslaget till förordning baseras på uppgifter dokumenterade för åren 1990-2009, där senare och mer uppdaterade uppgifter borde kunna inkluderas.

Av än större betydelse är att regelverket också respekterar den nationella rådgivningen över skogsvårdspolitiken och därmed den nationella kompetensen med koppling till skilda lokala förutsättningar för skogsbruk. Mot den bakgrunden ifrågasätter vi utformningen av artikel 8.5, där EU-kommissionen ges mandat att göra nya beräkningar av medlemsstaternas nya eller korrigerade referensnivåer för skog under vissa förutsättningar. Att lämna sådana befogenheter till EU-kommissionen skulle innebära en väsentlig förskjutning av mandatet över skogsvårdspolitiken på bekostnad av medlemsstaterna och skulle enligt vår bedömning strida mot subsidiaritetsprincipen.

Med vänlig hälsning,

E.ON Sverige AB
Strategy & Analysis

Karin Jönsson
Head of Energy Policy and Regulation